

CURTEA DE APEL BĂLȚI

Dosarul nr. 1a-829/16

Judecătoria Bălți

Judecător M.Cojocar

DECIZIE

În numele Legii

07 septembrie 2016

Colegiul penal al Curții de Apel Bălți,

avînd în componența sa:

Președintele ședinței de judecată

Angela Revenco

Judecători

Ghenadie Liulca, Eduard Rățoi

Grefier

Alina Macarenco

Cu participarea:

Procurorului

EL

Avocatului

IP

Interpretului

IG

a judecat în ședință publică, în ordine de apel, apelul avocatului AR în interesele inculpatului RI, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți din 25.07.2016, prin care:

RI, născut la X, originar și domiciliat în X, cetățean al Republicii Moldova, studii medii incomplete, necăsătorit, un copil minorla întreținere, anterior judecat,

a fost recunoscut vinovat și condamnat, prin aplicarea prevederilor art.364¹ alin.(8) CPP fiindu-i stabilită pedeapsa în baza a art.186 alin.(2) lit.d) CP – 2 ani închisoare și în baza art.190 alin.(2) lit.c) CP – 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita funcții legate de administrarea surselor financiare pe un termen de 2 ani, iar în temeiul art.84 alin.(1) CP, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 3 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita funcții legate de administrarea surselor financiare pe un termen de 2 ani.

Termenul pedepsei pentru inculpatului RI a fost calculat din 25.07.2016, cu includerea în acest termen a perioadei aflării inculpatului în stare de arest din 27.04.2016 pînă la 25.07.2016, fiindu-i menținută măsura preventivă – arestarea preventivă, pînă la intrarea în vigoare a sentinței.

Acțiunea civilă înaintată de către părțile vătămate ZE și IV, au fost admise în principiu, urmînd ca asupra cuantumului prejudiciului să se expună instanța în ordinea civilă.

Termenul judecării cauzei: în instanța de fond de la 15.06.2016 pînă la 25.07.2016, în instanța de apel din 04.08.2016 pînă la 07.09.2016.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținînd cont de materialele cauzei, opiniile participanților la proces, pentru expunere asupra apelului înaintat, Colegiul penal, -

C O N S T A T Ă :

Adoptând sentința în cauză, instanța de fond a reținut, că RI la data de 15.04.2016, *de comun acord cu alte persoane nestabilite la moment de către organul de urmărire penală*, având ca scop sustragerea bunurilor altei persoane, aflându-se pe adresa X, unde profitând de faptul că nu sunt observați de nimeni, pe ascuns au sustras un pat de culoare bej-combinat cu cafeniu, la preț de 6000 lei, un televizor de model "Samsung" la preț de 7000 lei, un calculator de culoare albă la preț de 1000 lei, după ce cu cele sustrate s-au eschivat de la fața locului cauzând astfel părții vătămate ZE, o daună materială considerabilă în sumă de 14000 lei.

Tot el, aproximativ la începutul lunii februarie 2016, aflându-se pe X, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin abuz de încredere și înșelăciune, sub pretextul achitării apartamentului închiriat, ilegal a dobândit de la IV, un inel din aur cu masa de 2,5 grame la preț de 2200 lei și o pereche de cercei din aur cu masa de 2 grame la preț de 1800 lei, bunuri pe care nu le-a restituit până la moment, astfel cauzând părții vătămate un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 4000 lei.

Tot el, aproximativ la începutul lunii martie 2016, aflându-se în regiunea microraiunii X, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin abuz de încredere și înșelăciune, sub pretextul de a se folosi, ilegal a dobândit de la IV, un notebook de model "SONY" de culoare argintie, la preț de 5000 lei, notebook pe care nu l-a restituit până la moment, astfel cauzând părții vătămate un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 5000 lei.

Tot el, la data de 18.04.2016 aproximativ la ora 18.00, aflându-se pe str.X intersecție cu str.X, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin abuz de încredere și înșelăciune, sub pretextul de a asculta muzică, ilegal a dobândit de la IV, un telefon mobil de model "Samsung Galaxy J16" de culoare aurie, IMEI1:355323072647149 și IMEI 2: 355324072647147, la preț de 4600 lei în care se afla un număr SIM "Orange" 060680469 la preț de 30 lei, telefon pe care nu l-a restituit până la moment, astfel cauzând părții vătămate X un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 4630 lei.

Astfel, prin acțiunile sale de înșelăciune și abuz de încredere Rotari Igor a cauzat un prejudiciu total părții vătămate IV un prejudiciu material în sumă totală de 13630 lei.

Judecând cauza în procedura prevăzută de art.364¹ CPP, instanța de judecată a stabilit că vinovăția lui RI în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.186 alin.(2) lit.d) CP - *sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane cu cauzarea de daune în proporții considerabile* și art.190 alin.(2) lit.c) CP - *escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*, este integral dovedită prin probe administrate la faza de urmărire penală, care au fost acceptate de către inculpat.

La stabilirea și individualizarea pedepsei instanța de judecată a reținut că inculpatul RI anterior de mai multe ori a fost supus răspunderii penale, inclusiv și pentru fapte similare, în privința acestuia au fost pornite dosare de căutare, ceea ce caracterizează negativ persoana inculpatului.

Deci, în calitate de circumstanță agravantă instanța a reținut *comiterea infracțiunilor de către persoana care anterior a fost atrasă la răspundere penală pentru fapte similare, săvârșirea infracțiunii cu folosirea încrederii acordate*.

Circumstanțe atenuante instanța de fond nu a stabilit.

Din analiza cumulativă a circumstanțelor stabilite instanța de fond a considerat oportună aplicarea în privința inculpatului RI a unei pedepse privative de libertate, stabilindu-i definitiv, prin aplicarea prevederilor art.84 CP pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita funcții legate de administrarea surselor financiare pe un termen de 2 ani.

Ce ține de acțiunile civile înaintate de către părțile vătămate ZE și IV, instanța a considerat oportun de a lăsa această chestiune spre soluționare în ordine civilă, dat fiind faptul că la faza urmăririi penale unele din bunurile sustrate au fost restituite părților vătămate, fiind necesare elemente de fapt probatorii suplimentare cu privire la mărimea prejudiciului.

Instanța de fond a pronunțat sentința în cauză, aceasta fiind contestată, în termen, în ordine de apel de către avocatul AR în interesele inculpatului RI.

Nefiind de acord cu sentința instanței de fond în partea pedepsei stabilite inculpatului, apelanta a solicitat casarea hotărârii judecătorești în această parte, cu stabilirea unei pedepse neprivative de libertate.

În argumentarea cerințelor formulate apelanta a invocat, că de către instanța de judecată nu s-a ținut cont de motivele invocate de apărare în ce privește aplicarea unei pedepse neprivative de libertate, instanța neapreciind faptul că pedeapsa are drept scop corectarea condamnatului, care la rândul său constituie conștientizarea de către infractor a celor săvârșite. Totodată instanța nu a efectuat o analiză completă a circumstanțelor cauzei, și anume nu a făcut referire la persoana celui vinovat, și nu a apreciat dacă scopul pedepsei poate fi atins și fără executarea acesteia. De asemenea apelanta invocă, că instanța de judecată nu a ținut cont de conduita condamnatului înainte de săvârșirea faptei, după săvârșirea acesteia, în timpul judecății, precum și alte aspecte ce privesc personalitatea infractorului, care din start a recunoscut vina, s-a căit sincer în cele comise, a conlucrat cu organul de urmărire penală, cauza a fost examinată în procedură simplificată, apelanta considerând că în cazul dat fiind posibilă aplicarea prevederilor art.90 CP, corectarea inculpatului RI fiind posibilă fără privarea acestuia de libertate.

În fața instanței de apel inculpatul RI și apărătorul acestuia, avocatul IP au susținut apelul declarat și au solicitat admiterea acestuia pe motivele și argumentele invocate, considerând că la caz în privința inculpatului este posibilă aplicarea unei pedepse condiționate.

Procurorul EL a pledat pentru admiterea apelului din alte motive decât cele invocate, casarea sentinței, așa cum prima instanță

incorect a reținut în fapta inculpatului indicile calificativ ”infracțiunea comisă de mai multe persoane”, acest calificativ nefiindu-i adus inculpatului în învinuirea formulată prin rechizitoriul. Astfel, a solicitat reținerea faptei inculpatului conform rechizitoriului din prezenta cauză penală, în rest, să fie menținută sentința instanței de judecată fără modificări, or, acțiunile inculpatului au fost corect calificate, cu stabilirea unei pedepse corect individualizate.

Verificând argumentele invocate în apelul înaintat, ascultând discursurile participanților la proces, studiind materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra admiterii apelului declarat din alte motive, casarea sentinței primei instanțe, cu pronunțarea pe caz a unei noi soluții, întemeindu-și respectiva soluție pe prevederile art.415 alin.(1) pct.2) CPP, potrivit cărora *instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: ...admite apelul, casând sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin. (2), și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță.*

Potrivit prevederilor art.414 alin.(1) CPP *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii contestate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor cauzei penale și oricăror noi probe prezentate instanței de apel.* Luând în considerație norma citată, Colegiul penal reține, că prezenta cauză a fost judecată de către instanța de fond în temeiul art.364¹ CPP, în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, acceptate de către RI, prin cererea depusă personal în cadrul ședinței de judecată, pînă la începerea cercetării judecătorești.

Instanța de fond, chestionîndu-l pe inculpatul RI în ce privește recunoașterea bazei probante administrate pe caz și a faptelor reținute în rechizitoriul, în corespundere cu art.364¹ alin.(4) CPP, prin încheierea protocolară, a admis cererea inculpatului, pe motiv că din probele administrate, rezultă că fapta este stabilită, iar în cauză sunt suficiente date cu privire la personalitatea sa, ce ar permite stabilirea corectă a pedepsei penale, după care a recurs la interogarea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului, efectuînd cercetarea nemijlocită a bazei probante administrate pe caz, inculpatul RI depunînd în instanța de fond declarații consecvente referitor la faptele comise, a recunoscut pe deplin vinovăția adusă de comiterea infracțiunii imputate.

În opinia Colegiului, instanța de fond prin prisma bazei probante administrate de către organul de urmărire penală a apreciat obiectiv totalitatea probelor care demonstrează vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, însă la adoptarea hotărârii a admis unele erori, care urmează a fi corectate în cadrul judecării cauzei în ordine de apel.

Potrivit practicii judiciare de judecare a cauzelor penale în ordine de apel, *în cazul cînd prima instanță nu respectă prevederile art.394 CPP privind întocmirea sentinței, însă în fapt probele au fost cercetate, instanța de apel, casînd sentința din acest motiv, urmează să continue prin rejudecarea cauzei aprecierea tuturor împrejurărilor și, respectînd normele procedurale (art.393-397 CPP), să pronunțe o nouă hotărâre conform ordinii stabilite pentru prima instanță,* astfel, fiind impusă adoptarea de către instanța de apel a soluției de admitere a apelului declarat pe caz de către avocatul AR în interesele inculpatului RI, din alte motive, cu casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri conform ordinii stabilite pentru prima instanță.

Deducînd oportunitatea soluției prevăzute la dispoziția art.415 alin.(1) pct.2) CPP, instanța de apel reține, că la examinarea cauzei, instanța de fond nu a dat deplină eficiență prevederilor art.394 CPP, a adoptat sentința în cauză cu abateri de la prevederile legii. Astfel, potrivit art.394 alin.(1) pct.1) CPP, *partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprîndă: ...descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicîndu-se locul, timpul, modul săvîșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii.* Analizînd actul judecătorec contestat, Colegiul penal reține, că deși instanța de judecată a considerat dovedită vinovăția inculpatului Rotari Igor în comiterea infracțiunilor de furt și escrocherie, corect încadrînd acțiunile acestuia în baza art.186 alin.(2) lit.d) și art.190 alin.(2) lit.c) CP, totuși în partea descriptivă a sentinței, constatînd fapta infracțională prevăzută de art.186 alin.(2) lit.d) CP, instanța de judecată a reținut în sarcina lui Rotari Igor comiterea faptei *de comun acord cu alte persoane nestabilite la moment de către organul de urmărire penală,* adică a reținut indicile calificativ, care nu a fost pus în sarcina inculpatului în actul de învinuire – f.d.220, vol.I, prin ce a derogat de la prevederile art.325 alin.(1) CPP, depășind limitele învinuirii formulate în rechizitoriul, în sensul agravării.

Potrivit art.414 alin.(2) și (6) CPP, *instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal, instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal.*

În corespundere cu art.413 alin.(3) CPP, *instanța de apel, la cererea părților, poate cerceta suplimentar probele administrate în primă instanță și poate administra probe noi.*

În vederea corectării erorilor admise la judecarea cauzei în prima instanță, la demersul procurorului, instanța de apel a reluat cercetarea judecătorească în vederea cercetării bazei probante, părților fiind acordată posibilitatea de a prezenta probele, care în opinia lor sunt pertinente, concludente și utile pentru justa soluționare a cauzei. Astfel, de către acuzare s-a solicitat verificarea bazei probante care este anexată la materialele cauzei, care a fost administrată la faza urmăririi penale și în prima instanță, în acest sens făcînd referire la: denunțul ȘL din 16.04.2016 (f.d.7, vol.I); informația, *privind primirea apelului telefonic de la ȘL, care a comunicat că chiriașa VE a sustras bunuri din apartamentul nr.10 de pe X* (f.d.8, vol.I); proces verbal din 16.04.2016, *de cercetare la fața locului, obiectul cercetării fiind apartamentul X* (f.d.9-12, vol.I); raportul de expertiză nr.34/12/2-R-629 din 26.04.2016, *în baza căruia s-a concluzionat că trei urme papilare ridicate de la fața locului, din apartamentul X, sunt valabile pentru identificarea persoane și acestea nu au fost create de GA, OP, ci de altă persoană* (f.d.16-21, vol.I); proces verbal din 28.04.2016, *de perchezitie la domiciliul lui CV, X* (f.d.51-53, vol.I); proces verbal din 28.04.2016, *de examinare a unui pat de culoare bej-cafenie* (f.d.56-57, vol.I); ordonanță, din 28.04.2016, *prin care a fost dispusă ridicarea de la CD a televizorului de tip plat de model "Samsung" de culoare neagră* (f.d.59, vol.I); proces verbal din 28.04.2016, *de ridicare de la CD a televizorului de tip plat de model "Samsung" de culoare neagră* (f.d.60, vol.I); proces verbal din 28.04.2016, *de examinare a televizorului de tip plat de model "Samsung" de culoare neagră, ridicat de la CD* (f.d.61-63, vol.I); proces verbal din 28.04.2016, *de audiere a martorului CV* (f.d.67-68, vol.I); proces verbal din 17.05.2016, *de ridicare la PE a unui monitor de culoare albă de model "Liteon"* (f.d.70, vol.I); proces verbal din 24.05.2016, *de examinare a monitorului de culoare albă de model "Liteon"* (f.d.71-73, vol.I); plîngerea înaintată organelor de drept de către IV la data de 20.04.2016 (f.d.103, vol.I); proces verbal, din 27.04.2016, de audiere a părții vătămate IV (f.d.109, vol.I); plîngerea înaintată organelor de drept de către IV la data de 27.04.2016 (f.d.145, vol.I); proces verbal din 28.04.2016, *de audiere a martorului PE* (f.d.152, vol.I); proces verbal din 04.05.2016, *de ridicare a copiei biletului de amanet* (f.d.154-158, vol.I); (f.d.164-168, vol.I); proces verbal din 19.05.2016, *de audiere a martorului FD* (f.d.170, vol.I); proces verbal din 19.05.2016, *de ridicare de la FD a notebookului de model "SONY" de culoare sură* (f.d.172, vol.I); proces verbal din 23.05.2016, *de examinare a notebookului*

de model "SONY" de culoare sură, ridicat de la FD (f.d.173-178, vol.I); proces verbal din 03.06.2016, de audiere a martorului AM (f.d.198, vol.I); proces verbal din 03.06.2016, de ridicare de la AM a unui telefon mobil de model "Samsung Galaxy" (f.d.200, vol.I); proces verbal din 07.06.2016, de examinare a telefonului mobil de model "Samsung Galaxy", ridicat de la AM (f.d.201-203, vol.I);

Potrivit art.101 al.(1),(3) CPP, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor și nici o probă nu are o valoare dinaintea stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată.

Cercetînd și apreciînd totalitatea de probe în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, instanța de apel conform propriei convingeri bazată pe probele cercetate suplimentar în ședința judiciară, ajunge la concluzia că prin probele analizate se constată deplin vinovăția lui RI în comiterea infracțiunilor de furt și escrocherie, acțiunile acestuia urmînd a fi încadrate în baza art.186 alin.(2) lit.d) CP - sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane cu cauzarea de daune în proporții considerabile și art.190 alin.(2) lit.c) CP - escrocheria, adică dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Vinovăția inculpatului se demonstrează incontestabil prin probele administrate în cadrul urmăririi penale, asupra cărora RI nu a avut obiecții, solicitînd judecarea cauzei în baza probelor administrate, care au fost readministrate în cadrul ședinței instanței de fond, precum și suplimentar în ședința instanței de apel.

Colegiul penal consideră, că probele administrate pe cauză corespund cerințelor stipulate de art.101 CPP, adică sînt pertinente, concludente, utile pentru a putea fi puse la baza sentinței de condamnare, ele fiind în coroborare între ele și demonstrînd pe deplin vinovăția inculpatului RI în faptele incriminate.

Luînd în considerație probele cercetate în ansamblu, Colegiul penal ajunge la concluzia, că acțiunile lui RI conțin semnele infracțiunilor prevăzute de art.186 alin.(2) lit.d) și art.190 alin.(2) lit.c) CP, iar vina acestuia se dovedește incontestabil prin ansamblul de probe administrate, care sunt anexate la materialele cauzei penale.

Astfel, apreciînd probele, administrate în ședința instanței de apel, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, Colegiul penal reține ca fiind constatat, că RI, la data de 15.04.2016, la ora nestabilită, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, aflîndu-se pe adresa X, unde profitînd de faptul că, nu este observat de nimeni, pe ascuns a sustras un pat de culoare bej-combinat cu cafeniu, la preț de 6000 lei, preventiv dezasamblîndu-l, un televizor de model "Samsung" la preț de 7000 lei, un calculator de culoare albă la preț de 1000 lei, după ce cu cele sustrate s-a eschivat de la fața locului cauzînd astfel părții vătămate ZE, o daună materială în proporții considerabile în sumă de 14000 lei.

Tot el, aproximativ la începutul lunii februarie 2016, aflîndu-se pe X, avînd scopul dobîndirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin abuz de încredere și înșelăciune, sub pretextul achitării apartamentului închiriat, ilegal a dobîndit de la IV a.n.15.04.1994, un inel din aur cu masa de 2,5 grame la preț de 2200 lei și o pereche de cercei din aur cu masa de 2 grame la preț de 1800 lei, bunuri pe care nu le-a restitit pînă la moment, astfel cauzînd părții vătămate un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 4000 lei.

Tot el, aproximativ la începutul lunii martie 2016, aflîndu-se în regiunea microraiunii "X", avînd scopul dobîndirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin abuz de încredere și înșelăciune, sub pretextul de a se folosi, ilegal a dobîndit de la X a.n.15.04.1994, un notebook de model "SONY" de culoare argintie, la preț de 5000 lei, notebook pe care nu l-a restitit pînă la moment, astfel cauzînd părții vătămate un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 5000 lei.

Tot el, la data de 18.04.2016, aproximativ la ora 18.00, aflîndu-se pe str.X în intersecție cu str.X, urmărind scopul dobîndirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin abuz de încredere și înșelăciune, sub pretextul de a asculta muzică, ilegal a dobîndit de la IV a.n.15.04.1994, un telefon mobil de model "Samsung Galaxy J16" de culoare aurie, IMEI1:355323072647149 și IMEI2:

355324072647147, la preț de 4600 lei, în care se afla un număr SIM "Orange" 060680469 la preț de 30 lei, telefon pe care nu l-a restitit pînă la moment, prin urmare însușind acest telefon mobil, astfel cauzînd părții vătămate IV, a.n.15.04.1994, un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 4630 lei. Astfel, prin acțiunile sale de înșelăciune și abuz de încredere RI a cauzat un prejudiciu total în mărime de 13630 lei.

Deci, fiind stabilite faptele infracționale precum și vinovăția lui RI în comiterea acestora, se impune aplicarea pedepsei pentru inculpat în limitele sancțiunii infracțiunilor stabilite ca fiind dovedite, prin aplicarea prevederilor art.364¹ alin.(8) CPP.

La stabilirea și individualizarea pedepsei pentru inculpatul RI, urmează a se ține cont de următoarele împrejurări: potrivit rechizitoriului, la caz lipsesc circumstanțe agravante, iar recunoașterea de către RI a vinovăției în faptele comise atrage incidența procedurii simplificate prevăzute de art.364¹ CPP, și nu poate fi reținută ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art.76 alin.(1) lit.f) CP, deoarece ar însemna că aceleași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică. Faptul, că anterior RI a fost supus răspunderii penale pentru comiterea unor infracțiuni, inclusiv pentru infracțiuni similare, îl caracterizează pe ultimul ca fiind persoana predispusă la săvîrșirea faptelor prejudiciabile, însă faptul dat nu poate fi reținut în calitate de circumstanță agravantă, cum a procedat instanța de fond, odată ce respectiva nu a fost inclusă în rechizitoriu.

Săvîrșirea infracțiunii cu folosirea încrederii acordate, constatată de către instanța de judecată, de asemenea în cazul de față nu poate fi reținută în calitate de circumstanță agravantă. Împrejurarea menționată formează elementul laturii obiective a infracțiunii de escrocherie, fapt ce exclude posibilitatea reținerii acesteia concomitent drept circumstanță agravantă, care de altfel de asemenea a fost inclusă în rechizitoriu. Mai mult ca atît, reieșind din prevederile art.77 CP, enumerarea circumstanțelor agravante are caracter exhaustiv, pot fi recunoscute drept circumstanțe agravante numai acele împrejurări, care sînt strict prevăzute de lege, stabilite de organele de urmărire penală și incluse în conținutul rechizitoriului.

Deși în cadrul judecării cauzei în ordine de apel, inculpatul a susținut, că la întreținere are trei copii minori, Colegiul penal reține, că potrivit extrasului din registrul de stat al populației (f.d.185), după RI este înregistrat un copil minor – RC, a.n.2013, iar copiile certificatelor de naștere a copiilor VA a.n.2014 și VV a.n.2013, anexate la materialele cauzei (f.d.82,83), nu dau temei de a considera că copiii în cauză se află la întreținerea inculpatului.

Potrivit legii penale, sancțiunea art.186 alin.(2) lit.d) CP prevede posibilitatea aplicării a uneia din pedepse: amendă în mărime de la 300 la 1000 unități convenționale, sau muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 ore, sau închisoare de pînă la 4 ani, iar prin aplicarea prevederilor art.364¹ alin.(8) CPP, se formează noi limite a pedepselor: amendă - de la 225 la 750 unități convenționale, muncă neremunerată în folosul comunității - de la 120 ore la 160 de ore, închisoare - de pînă la 2 ani 8 luni.

Sancțiunea art.190 alin.(2) lit.c) CP prevede posibilitatea aplicării a uneia din pedepse: amendă de la 500 la 1000 unități convenționale sau închisoare de la 2 la 6 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de pînă la 3 ani, iar prin aplicarea prevederilor art.364¹ alin.(8) CPP, se formează noi limite a pedepselor principale: amendă - de la 375 la 750 unități convenționale, închisoare - de la 1 an 4 luni pînă la 4 ani.

Invocînd doctrina penală, Colegiul penal remarcă, că prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvîrșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă din obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale. Legea penală fixează cadrul legal în limitele căruia instanța de judecată efectuează operația de stabilire și aplicare a pedepsei infractorului.

Astfel, instanța de judecată stabilește tipul sau cuantumul pedepsei în limitele prevăzute de sancțiunea normei penale din Partea specială a Codului penal în baza căreia a fost calificată fapta ca infracțiune. La individualizarea pedepsei, conform criteriilor generale de individualizare a pedepsei instanța de judecată trebuie să respecte toate cerințele prevăzute de legea penală ce asigură aplicarea față de inculpat a unei pedepse echitabile, legale și individualizate. Neglijarea unora din aceste criterii, la stabilirea pedepsei, constituie temei pentru casarea hotărîrii de către instanța ierarhic superioară în procedura prevăzută de legea procesual penală pentru căile de atac.

La caz, Colegiul penal stabilind și individualizînd pedeapsa penală pentru inculpatul Rotari Igor, prin prisma materialului caracterizant al acestuia prezent la materialele cauzei, precum și conducîndu-se de prevederile art.61 și 75 CP ține cont de gravitatea infracțiunilor săvîrșite – *mai puțin grave*; de motivul infracțiunii – *motiv de aviditate*; de persoana inculpatului – *nu este la prima abatere, anterior a comis fapte similare iar pedeapsa neprivativă de libertate nu și-a atins scopul (f.d.181, vol.I), la întreținere are un copil minor (f.d.185, vol.I)*; de lipsa circumstanțelor atenuante și agravante; de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului – *pentru atingerea scopului pedepsei penale de corectare și reeducare a lui RI, precum și de restabilire a echității sociale perturbate prin faptele infracționale comise, Colegiul ajunge la concluzia privind necesitatea aplicării unei pedepse reale – privativă de libertate.*

La stabilirea termenului pedepsei, Colegiul penal ține cont și de forma vinovăției inculpatului la săvîrșirea infracțiunii incriminate, și anume faptele infracțională fiind comisă de către RI cu intenție directă.

În opinia Colegiului, pedeapsa definitivă aplicată inculpatului, prin aplicarea prevederilor art.84 alin.(1) CP, sub formă de închisoare pe un termen redus la 2 ani și 6 luni, ținîndu-se cont de faptul excluderii calificativului ”de două și mai multe persoane”, răspunde atît principiului proporționalității, cît și scopului prevăzut în art.61 CP. Sub acest aspect, Colegiul consideră că față de natura și gravitatea faptelor comise, a circumstanțelor reale de săvîrșire a acestora, pedeapsa aplicată inculpatului este aptă să conducă la realizarea scopurilor sancțiunii. Mai mult, Colegiul remarcă că pedeapsa este echitabilă cînd ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvîrșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. De asemenea, pedeapsa este echitabilă și atunci cînd este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni, atît de către condamnat, precum și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. De asemenea, o pedeapsă prea blîndă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni. Astfel, Colegiul reține că persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Colegiul penal va respinge argumentele invocate de către apărare în cererea de apel privind aplicarea unei pedepse neprivative de libertate față de RI, considerîndu-le neîntemeiate, or, pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni, atît din partea acestuia, cît și a altor persoane. RI a avut mai multe șanse de a sta pe calea corijării, fiindu-i aplicate pedepse nonprivative de libertate, însă nu s-a folosit de ele și a continuat comiterea faptelor infracționale, fapt ce determină aplicarea unei pedepse privative de libertate. În opinia Colegiului anume stabilirea unei pedepse cu executarea reală va putea influența asupra convingerii inculpatului de necesitatea respectării Legii penale și evitarea în viitor a săvîrșirii unor fapte similare, iar în condițiile prezentei spețe corectarea lui Rotari Igor în condiții nonprivative de libertate este imposibilă.

În virtutea motivelor expuse și în temeiul dispozițiilor art.415 alin.(1) pct.2) CPP, Colegiul penal, -

DECIDE :

Apelul avocatului AR în interesele inculpatului RI, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți din 25.07.2016, pe cazul penal în privința ultimului, se admite, inclusiv din alte motive, cu casarea respectivei sentințe și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează.

RI se recunoaște vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.d) CP și în baza acestei Legi, prin aplicarea prevederilor art.364¹ alin.(8) CPP, i se stabilește pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani.

RI se recunoaște vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(2) lit.c) CP și în baza acestei Legi, prin aplicarea prevederilor art.364¹ alin.(8) CPP, i se stabilește pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu privarea de dreptul de a exercita funcții legate de administrarea surselor financiare pe un termen de 2 (doi) ani.

În baza art.84 alin.(1) CP, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, inculpatului RI i se stabilește pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani și 6 (șase) luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita funcții legate de administrarea surselor financiare pe un termen de 2 ani.

Inculpatul RI urmează să se dețină în continuare în stare de arest, termenul pedepsei urmându-i a fi calculat din 07.09.2016, cu includerea în acest termen a perioadei aflării inculpatului în stare de arest de la 27.04.2016 pînă la 07.09.2016.

În rest, dispoziția sentinței instanței de fond, referitoare la acțiunea civilă, se menține.

Decizia este susceptibilă de a fi pusă în executare din momentul adoptării, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 (treizeci) zile de la data pronunțării deciziei motivate.

Adoptată și pronunțată public la 07.09.2016.

Dispozitivul deciziei motivate pronunțat în ședință publică la XXXXXXXXXX, ora 10.00.

Președintele ședinței:

Judecător:

Judecător: